

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 217

8 TRANG 20 TỈ

PHÁT HÀNH

ngày 08-6-1972
đến 15-6-1972

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VỒ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÔNG NÓI : 93801

wason
DS 531
© 74++

**Đề nghị nhà nước
giảm giờ
giờ nghiêm**

Nhìn chung, tình hình mặt trận trên 4 Quân Khu, đã có môi nghiêng phần chủ động về ta. Riêng ở thủ đô, người dân đã có phần nào ý thức được... cái gọi là «Tò Quốc Lâm Ngụy», nhờ tối nào cũng phải đi ngủ quá sớm. Phần đông đều méo mặt vì lệnh 10 giờ giới nghiêm, làm đôi meo khá nhiều giới nghèo kè kè như: Xe ôm, xe Lam, và kè cả mấy bà bán chè bán bánh về đêm.

Nay đề... làm 1 quả tâm lý chiến có giá trị gây phấn khởi lòng dân CONONG chiếu theo nguyện vọng đa số đồng bào, xin tha thiết yêu cầu Đề Đốc Chung Tấn Cang, Tư Lệnh BKTĐ hãy... nhích nhẹ một phát đề thay đổi giờ giới nghiêm như cũ, tức từ 25 giờ đến 6 giờ sáng. Quyết định rất có lợi về mọi mặt, rất mong mấy ông Nhà Nước lưu ý dùm.

**TIỀN SỰ CHA
BỌN TƯ BẢN BÀN TIỆN**

Sau mấy phà rạn như rạn đá và bị dư luận thúc vào đít, trong chương trình "Người dân muốn khỏe", vừa rồi, mấy ông bà nhà giàu khỏe khoắn đã quyết góp được tới trên 100 tệ để cứu trợ các chiến sĩ và đồng bào chiến nạn. Số tiền này gồm cả tiền của tư bản lỏ can lẫn tư bản lỏ can ngoại quốc. Cả lỏ can lẫn ngoại quốc ở đây mà chỉ xón ra được trên 100 tệ để cứu trợ thì quả thật không lấy gì đáng hãnh diện cho lắm.

Tuy nhiên, trong số tư bản nói trên, cũng có một ít đáng ca ngợi. Những người này tuy lợi tức không bao nhiêu nhưng đã dám bỏ ra những số tiền đáng kể để giúp đỡ các chiến sĩ và đồng bào hoạn nạn. Chẳng hạn như giới tư bản Pháp ở đây, mặc dù quyền lợi không có mấy, cũng đã bỏ ra tới 18 triệu để hưởng ứng công cuộc cứu trợ. Trong khi đó, bọn tư bản Nhật chỉ nhả ra vền vện có 3 triệu, 3 triệu so với hàng chục tỉ mà chúng móc được của dân ta thì thật chẳng thấm tháp vào đâu.

Ài cũng biết, sau Đế nhị Thế chiến, đất nước của bọn phát xít Nhật tã ra như chiếc mền rách. Nhưng sau đó, nhờ muối mặt đi bán đít kẻ thù, nhất là nhờ ăn có cuộc chiến tranh tại nước ta, Nhật đã trở thành một thứ tư bản con, có hàng hóa tung ra khắp nơi. Phần lớn những quân trang, chiến cụ dùng vào việc giết người ở đây đều do tư bản Nhật sản xuất và bán lại cho Mẽo, để nhãn hiệu (made in Mẽo). Đó là chưa kể tới số xe cộ, ti vi, tủ lạnh và đủ mọi thứ hàng hóa khác mà Nhật tung ra ở xứ này. Trong khi chúng ta đói khổ, chết chóc thì bọn tư bản Nhật đã thắng tay làm giàu, thắng tay khuôn bạc về nước.

Cho nên, có thể nói sự giàu có của Nhật hiện nay, một phần lớn cũng là do cuộc chiến tranh tại đây, do máu xương và sự đau khổ triền miên của dân tộc ta. Thế mà giờ đây, khi cần đến, chúng chỉ dám bỏ ra 3 triệu bạc để "trả ơn" chúng ta! Thật là nhục nhã cho những kẻ tự nhận là con cháu của Thái dương Thần nữ. Thật ra, chúng chỉ là con cháu của một bọn keo kiệt, bần tiện nhất trên cõi đời này mà thôi.

Điều khốn nạn nhất là từ xưa tới nay, chúng không hề có một đóng góp nào đáng kể cho dân tộc ta, một dân tộc mà chúng đã từng gieo rắc đau thương, đã từng làm chết đói hàng triệu người. Chúng chỉ biết ăn thật nhiều nhưng đêch biết đến ơn nghĩa. Những món tiền mà chúng gọi là viện trợ cho quốc gia này không bằng một phần trăm, phần ngàn số tiền mà dân tộc Tây Đức trợ giúp cho chúng ta trong khi quyền lợi của người Đức ở đây rất ít. Chúng làm nhục lầy cho những dân tộc ở Á Châu, những dân tộc lẽ ra phải biết thương yêu, đùm bọc lẫn nhau.

Bọn Con Ong đề nghị với các ông cứu trợ, hãy ném trả lại 3 triệu bạc vào mặt bọn tư bản Nhật. Đừng bắt các chiến sĩ và đồng bào chiến nạn phải nhận những đồng tiền hôi hám của bọn tư bản keo kiệt, bọn vong ân bội nghĩa. Chúng ta tuy nghèo, tuy đói, tuy cần tiền để sống, nhưng vẫn không cần đến sự "bố thí" láo xược của chúng. Chúng không thể khinh miệt dân tộc này được.

Còn các ông nhà nước Annamta, liệu các ông có thái độ gì coi được đối với bọn tư bản Nhật bần tiện nói trên không? Các ông có dám tổng cổ chúng về nước, có dám bắt chúng phải nhả ra hàng tỷ bạc để trả lại cho nhân dân ta hay không? Hay các ông chỉ quen mạnh tay, mạnh chân đối với đồng bào thôi, còn đối với bọn khốn nạn kia thì các ông đêch dám làm gì cả?

**HẬU QUẢ CỦA
MỘT CHÍNH SÁCH NGỒ NGĂN**

Sữa là một nhu yếu phẩm đối với con nít, cũng như gạo là nhu yếu phẩm đối với người lớn. Thế nhưng, dưới mắt các nhân tài Kinh hải Annamta, sữa đã trở thành một thứ xa xỉ phẩm, giống như những thứ sơn móng tay, móng chân của liền bà vậy. Không những thế, các nhân tài này lại còn nhìn thấy sữa là một thứ thuốc độc nữa. Rượu uống còn được, nhưng sữa uống thì hại lắm, có thể chết người.

Thế là các nhân tài Kinh hải lập tức ra lệnh hạn chế tối đa sự dùng sữa. Người ta có thể súc nước hoa, sơn móng tay, móng chân được, nhưng không được uống sữa, kể cả cà phê sữa. Người ta cũng có thể uống rượu được nhưng không được uống sữa. Rượu là nhu yếu phẩm, còn sữa là thứ xa xỉ. Các ông Kinh hải đã rất lấy làm hãnh diện về quyết định hay ho của mình. Dân chúng vốn tôn trọng kỷ luật nhà nước nên đã tuân theo các ông ấy răm rắp. Đêch có thằng nào dám uống cà phê sữa. Cà phê sữa trở thành một thứ quốc cấm, thấy là phải bỏ chạy để khỏi bị liên lụy.

Cho tới bây giờ, sau quả cấm sữa của các nhà Kinh hải tài ba, hàng trăm ngàn thùng sữa bị ứ đọng tại các kho hàng. Sữa đang ngon lành bỗng trở thành đặc sệt, vàng khè và đi tới một sự hư hỏng, thiu thối. Trong khi đó, nhà nước mất một số bạc không lồ về tiền thuế vào sự tiêu thụ sữa. Và hàng ngàn nhân công tại các xưởng làm sữa đang nhận được một sự đe dọa sẽ cho nghỉ sở vì người ta đêch cần làm thêm sữa nữa. Sữa còn nhiều quá.

Sữa còn nhiều quá thì phải tìm cách phát mãi cho hết, dù là sữa thiu thối, bỏ đi uống lắm. Tiền của tư bản chứ có phải cục c... đâu mà đổ đi! Thế là các đảng gian thương ồn ào ra tay hành động. Các đảng ấy cho người khuôn các thùng sữa hư xuống, bóc hết giấy cũ đi, dán giấy mới vào lập tức hóa phép thành những hộp sữa mới toanh. Rồi lại đóng vào thùng như cũ. Sau đó, các đảng ấy bắt đầu tung ra thị trường và hốt bạc đầy hầu bao.

Sau khi được thưởng thức những hộp sữa đã được hóa phép kể trên, rất nhiều búp bê đã tiến tới một sự té re và thấy cuộc đời rất lấy làm hóc hác. Cha mẹ chúng lại một phen đem tiền đi nộp cho các đảng tu bip hoặc đem mạng của chúng mà nộp cho các lang băm vô lương tâm ở bệnh viện Nhi Đông. Con nít uống sữa hư, lại gặp phải cái đám giết người có giấy tờ ở nhà thương này, thì lập tức chúng sẽ thấy cuộc đời ngắn ngủi ngay. Các búp bê đang khỏe mạnh mà vào đó còn ngất ngư, hướng chỉ lại là những búp bê uống phải sữa thối của gian thương.

Nhưng không phải chỉ có búp bê được uống sữa thối. Ngươi lớn cũng được cái hân hạnh ấy, bởi vì các ông Kinh hải đã bắt thành lính bãi bỏ lệnh cấm sữa. Cà phê sữa giờ đây lại được uống thả đàn, uống lịp ba ba. Kết quả là hàng trăm ngàn thùng sữa thối sẽ chui hết vào bụng đám con nít ngây thơ cùng cha mẹ của chúng. Còn các đảng gian thương thì vừa hốt bạc, vừa cười hô hô. Bệnh hoạn, đau khổ trên cõi đời này thường chỉ đổ lên đầu bọn dân tiêu thụ, tức là bọn dân ngu khù đến thời còn bọn gian thương có mắt cái gì đâu.

Thật là đáng kính phục tài ba của các ông Kinh hải. Các ông ấy đã cấm sữa để giờ đây dân chúng được uống toàn sữa thối. Mai kia thấy gạo khan hiếm, biết đâu các ông ấy chẳng có sáng kiến cấm dân ăn cơm để rồi cuối cùng dân lại được ăn toàn gạo thối, gạo mốc? Làm Kinh hải mà tài ba như vậy thì quả là kinh hải lắm vậy!

đàn anh đàn em đời lập với nhà nước đời lập với nhà bếp

HẠ TẦNG THÊ THẨM

Giữa lúc ông Chính quyền trung ương đang mắc lo đối phó với hàng trăm ngàn kế hoạch, biện pháp để đáp ứng nhu cầu tình thế đất nước trong tình trạng khẩn trương thì tại một số địa phương, đàn em hạ tầng tức mấy ông «ke» cường hào ác bá cũng lợi dụng tranh tối tranh sáng, thừa nước đục thả câu, làm nhiều sự bê bối thất nhân tâm, tự do đặt lên đầu lên cổ dân đen nhiều sắc thuế lạ tai rất trắng trợn.

Việc Trung Ương bỏ quên không kiểm soát và ngăn chặn kịp thời những việc làm phản lại chính sách nhà Nước ở một vài Xã, Ấp nếu không chấm dứt sớm chắc chắn người dân sẽ còn khổ, còn khốn nạn, nhất là đối với những gia đình có thân nhân trong hạn tuổi đơn quân...

Tại Xã Long Thạnh Mỹ cách Quận Thủ Đức chưa đầy 5 cây số, nơi được báo cáo là đã bình định xong và tình hình an ninh rất khả quan, thế nhưng điển hình là đời sống của đa số người dân ở đây lại không được hưởng những gì mà chương trình bình định hứa mang đến cho họ.

Càng rõ ràng hơn nữa là từ hơn 3 năm nay, dân Xã Long Thạnh Mỹ chưa hề được thưởng thức một buổi chiếu bóng nào khả dĩ gọi là giải trí, về công tác thông tin tuyên truyền tại đây đều được hiểu theo nghĩa xa xỉ phẩm, quanh Xã, từ con đường hẻm dẫn tới công sở, không có đến một biểu ngữ để cổ động cho tinh thần chống Cộng của quân dân miền Nam, họ không hiểu chính phủ đang làm những gì, giải quyết ra làm sao cuộc chiến tranh khốc liệt hôm nay? Các ông thông tin nằm chết bẹp ngoài Quận đường như đã coi dân Xã này như những người thiếu may mắn, có lẽ nhằm giai đoạn thiết quân luật, nên chính quyền Thủ Đức cho rằng dân Xã trên hãy tự mà tìm hiểu, muốn hiểu ra sao cũng được. Hơn nữa, đến ngay như đoạn đường từ đảng sau trường BB. Dẫn đến Xã dài khoảng 200, được trải đá sửa chữa từ 3 năm qua mà vẫn chưa được khánh thành, đá lồi chồm năm chỉnh ỉnh với thời gian chịu đựng mưa nắng, nhiều chỗ lồi lõm và những vũng nước đầy nhóc ruồi nhặng, mỗi ngày xảy ra không biết bao nhiêu tai nạn, nhiều em HS đi đầu, gây cản vì đoạn đường «chiến binh» này, muốn biết Quận Thủ Đức tiến bộ tới bậc nào, lẽ lẽ làm việc ra sao chỉ cần nhìn vào bộ mặt con đường của 3 xã Long Thạnh Mỹ, Long Trường, Long Bình thì rõ ngay.

Về lãnh vực thi hành luật pháp QG. Thi ở đây được ghi nhận là nhất Xứ Giao chỉ, các Ông «ke» địa phương tự do sáng tác ra nhiều thứ thuế đánh vào thành phần dân đen rất đùng mức bóc lột, chẳng hạn như Ở Xã LTM. đã phối hợp nhip nhàng với 3,4 Ông. bạn dân của Chi Cuộc CSQG vùng này đến từng nhà những thanh niên trong hạn tuổi đơn quân nhắc nhở họ tìm cách dùng giấy tờ «sự tuổi» để được tiếp tục ở nhà, yên chí làm ăn, họ bảo đảm sẽ không có thể rắc rối, sau khi đã dùng giấy tờ mạo hóa. Chỉ có mỗi một điều kiện để hiểu mà ai cũng biết là Trần Hưng Đạo. Đối với những gia đình có thân nhân theo bọn Vixi thì cũng rứa, nếu ai chịu đêch thì được yên thân, còn ngược lại có thể được mời về bót Bàng Ky GD. nằm dài hạn, chờ ngày đi Côn Đảo.

Trường hợp điển hình là Bà Tư Kh. tức Nguyễn thị L. đã bị bắt lên bắt xuống 2,3 lần từ 2 năm qua, Cô Ng. nạn nhân đã phải trốn đi khỏi Xã này, vì chịu không thấu sự đòi hỏi của mấy ông trời con Xã, một vị bộ lão lên là S. cũng đã phải tị nạn khỏi nơi đây vì nghe tin sắp được viên chức chính quyền tới hỏi thăm sức khỏe về tội có liên can đến những hoạt động phá rối của du kích từ trước năm 1954.

Vẫn chưa hết, có những gia đình có thân nhân nằm xuống, muốn tở chức ma chay, gia chủ cũng phải mời từ Ông Ủy, đến chú Nghĩa Quân, từ anh bạn dân đến ngài Cuộc Trường CSQG, đến ăn nhậu cái đã, rồi muốn chôn cất hãy tính sau.

Tình trạng đời sống của dân Long Thạnh Mỹ cũng như tại hầu hết những nơi tương đối an ninh đều như vậy, họ gặp trăm ngàn thứ khó khăn, cũng như chính quyền trung ương đang gặp trăm ngàn thứ khó khăn khác. Tuy nhiên, họ vẫn còn sướng hơn dân ty nạn chiến cuộc 1 nút.

Đố chơi đố học

Cuối tuần rồi, tình hình chiến sự có mỗi lằng địu, 2 toán TỬ THỦ và DI TÀN CHIẾN THUẬT bèn rủ nhau đi Vũng Tàu nghỉ xả hơi, câu cá. Cuộc Đố Chơi tưởng đâu bị hoãn lại vì thiếu người, may sao từ phía Cầu Măng và Nhà Hát có 2 Toán hùng hổ xông tới nộp đơn xin vô dự đấu. Hỏi ra mới biết đó là các toán:

- DĂNG TUỐT
- EM CHÁ

SAO VIỆN KHỨA LÃO ĐÁM CHO DE ?

HỎI : Đố biết tại sao một Đạo Luật đáng đồng tiền bát gạo như "Luật Ủy Quyền" lại bị Viện Khứ Lão cho de ngọt sớt vậy ?

ĂN BÀN : Tại các khứ lão rưng rưng gần hết, nhai không nổi nữa nên mới ngon lành không chịu vô lấy mà đóp.

DĂNG TUỐT : Nói cho đúng ra là tại các khứ lão tuổi hạc càng cao càng bị làm cảm nặng. Như người ta thì cứ úy đại cho xong rồi về nhà nằm chơi xoi nước cuối tháng tới lãnh lương có phải đố vật và cái thân già không ? Rồi thất thân lừa lừa ra nạng !

EM CHÁ : Đừng có tưởng thế mà làm to các khứ lão tuy có già nhưng càng già càng dẻo càng dai, hơn nữa hầu hết đều ở cái tuổi "ngũ thập tri thiên mệnh", đã biết trước mệnh trời thì ai dại gì để mắt phần sắp được hưởng tới nơi.

CHAY LĂNG : Nếu không có bàn tay lông lá chỉ đường dẫn lối thì cho ăn kẹo các khứ lão cũng chẳng dám cho de !

BAN GIÁM KHẢO : Hai toán EM CHÁ và CHAY LĂNG cùng đúng : mỗi toán 2 điểm rưỡi !

SẼ PHỤC THỦ CHĂNG ?

HỎI : Đố ai biết rồi đây Luật Ủy Quyền có phục thù được các khứ lão không ?

ĂN BÀN : Dĩ nhiên khi còn được trò xuống Viện chosi chosi rồi còn phục thù, nhất định Luật Ủy Quyền của cơ hội phục thù, miễn là biết triệt để áp dụng chiến lược chiến thuật của Đức Trần Hưng Đạo.

DĂNG TUỐT : Phục thù được là cái căng, bởi vì kinh nghiệm nhiều lần cho biết các khứ lão chỉ làm eo làm sách lúc đầu vậy thôi, cuối cùng rồi cũng sẽ có màn trở cò lẹ như chớp.

EM CHÁ : Đừng có tưởng bờ, trước khác bị giờ khác, chợ sớm mai phải khác chợ chiều chứ bộ ! Phục thù hả, còn khuya !

CHAY LĂNG : Biết đâu đây lại chẳng là cơ hội để người ta tự giải số de trong vịnh dự ?

BAN GIÁM KHẢO : Hai toán ĂN BÀN và DĂNG TUỐT có phần thực tế và giàu kinh nghiệm hơn 2 toán kia, mỗi toán 2 điểm rưỡi ! Toán CHAY LĂNG nói lơ lơ mơ mơ khó hiểu bị trừ 5 điểm !

KHỨA LÃO A LA DE ?

HỎI : Bực mình vì bán tu chính của giữa của mình bị gạt ra rìa không ai thêm thảo luận, khứ lão Địa Văn Xăng nâng nấc đời a la de. Liệu ông ta có de thực chăng ?

ĂN BÀN : Bán sừng không nên thì phải đến đạn. Cái thâu ép phe mà không làm nên cơm cháo gì, nếu không tự de đi thì còn nước trả tại tiền.

DĂNG TUỐT : Không sao đâu. Vừa qua khứ lão de làm một màn ảo thuật, và bị giờ de de cũng chỉ là một màn ảo thuật khác mà thôi.

EM CHÁ : Thì cứ nói toạc ra là khứ lão bị lộ tẩy mất mặt bầu cua, nên phải bày trò này để rửa lại mặt mũi tí tí chứ gì ?

CHAY LĂNG : Làm sao có chuyện de thực với ông Địa Văn Xăng ? Ông ta mà không diễn tuồng ở Viện khứ Lão thì còn sân khấu nào ngon hơn cho ông diễn ? Dù sao đến giờ chốt, Viện khứ Lão cũng sẽ hô "Ai can du" để cho ông ta ngồi lại.

BAN GIÁM KHẢO : Hai toán EM CHÁ và CHAY LĂNG lại bỏ tức ý kiến cho nhau : mỗi toán 2 điểm rưỡi !

CHUYÊN VIÊN ĐI ẮC Ê, KINH TẾ RA SAO ?

HỎI : Phen này các chuyên viên xí nghiệp được đi ắc ê hết, rồi nền kinh tế xứ ta sẽ ra sao nhỉ ?

ĂN BÀN : Đừng có lo, ta thiếu gì đá có đàn anh Cờ Huế viện trợ. Lúc bấy giờ cứ việc đóp từng món lớn cho nó gọn, ta tự sản xuất mất thì giờ, tốn công mà đóp vụn vật chán thấy bà !

DĂNG TUỐT : Ta phải gọi trọn niềm tin ở người lãnh đạo mới được, khỏi cần thắc mắc. Còn người, thì dù gì đi nữa, nền kinh tế của ta cũng vẫn thịnh vượng, nước mạnh thì dân phải giàu chứ !

EM CHÁ : Thôi cho xin đi ! Lúc đó là các xí nghiệp tha hồ xấp tiệm, để cho các xí nghiệp C.O.C.C. với các chuyên viên có bùa lên làm bá chủ.

CHAY LĂNG : Đồng ý với toán ĂN BÀN, bởi vì bánh xích trao đi sẽ có bánh quy trao lại. Xứ Annamta chịu chi người, thì xứ Cờ Huế đâu có tiếc những món hàng ế đang cần thì trường tiêu thụ ?

BAN GIÁM KHẢO : ĂN BÀN và CHAY LĂNG có lý mỗi toán 2 điểm rưỡi !

CHÉM RUỒI

THẮNG MỠ HÁCH

Làng Báo chí tuy đã cất chỉ được hơn nửa năm, nhưng số xã viên về ở đềm được trên đầu ngón tay. Lý do vì việc sửa chữa tốn kém quá, với đồng lương dậm chân tại chỗ của các thợ viết như hiện nay, sức mấy mà đủ tiền đồ nền, ráp mấy cánh cửa, xây lại nhà cầu chứ đừng nói tới các việc tốn kém khác như mắc điện, nước, tô tường làm trần, lát gạch bông, xây hàng rào v.v...

Trong xã hội bé bằng lòng mũi đó, làng ta cũng đặt ra các chức tước cho đầy một chiếu trên. Trong số các quan viên, có ông ủy viên An ninh.

Công việc của ông ủy viên lẽ ra không hơn gì anh mỗ làng, nhưng khôn nổi, con ếch ủy viên muốn to bằng con bò, nhất định ra oai với anh em.

Trong thời buổi vàng thau lẫn lộn xét kỹ ra mới hay ông ủy viên đếch mần ký giả, không bao giờ cầm bút và nghề làm báo không nuôi ông ủy viên lấy tờ cơm bát cháo, nhưng nhờ mảnh lối ông ủy viên cũng qua được chót lọt gia nhập nghiệp đoàn ta được vay của nhà nước 300 xin.

Chàng ký giả...già cứ tưởng mình là của thiệt, quay ra giờ thối hách xi xăng, bắt nạt các xã viên ký giả thiệt. Thắng mỗ làng báo chí này bỗng được giới võ lâm nhắc nhở tới những thành tích vượt xa cả quận Hách. Như chuyện một nửa đêm giờ tý canh ba kia, mỗ ta xâm nhập vào căn nhà của ký giả Sơn Tùng, giờ cả mừng ra bắt người em của ông ký giả này, lúc đó đang ngủ với vợ, phải ra đầu làng canh gác. Anh chồng kia còn đang ngái ngủ, không biết đang đối đầu với nhân vật nghị Hách của Vũ Trọng Phụng ra oai hóm hỉnh, hay chuyện thiệt, thì mỗ làng đã đi ngay khầu các bin vào bụng, tính lấy cớ. Quá giận trước cảnh cường hào của làng ta, sáng hôm sau, anh chồng thu xếp quần áo rủ chị vợ trở lại thành đô.

Anh chủ tịch nghiệp đoàn T.T.H vốn hay lụy vì những kẻ quen thói bợ đỡ nịnh hót như mỗ làng, cũng nên dứt khoát cho mỗ ta de khỏi chức ủy viên an ninh, trở về hành nghề bán vật liệu xây cất với giá cắt cổ, kéo trong họ ngoài làng đang xâm vì bắt mần về hiện tượng đồ giả hóm hỉnh với đồ thiệt rất chướng tai, gai mắt.

Địa ngục môn

GIỌT SỮA

Bộ ống chích vừa mở một chiến dịch, kêu là "giọt sữa". Theo thông cáo của bộ này, số sữa của chính phủ Gia nã Đại cho kh'ng còn đủ động trong kho sẽ được đem ra pha sẵn đổ vào các bịch ny lông phát chẩn cho trẻ em và ông già bà cả đang tạm trú tại các trại tỵ nạn uống cho đỡ đói. Việc làm của bộ ống chích rất đáng bực thớm vì ít ra, cả chục ngàn trẻ em, lẽ ra chết vì đói sữa (theo sự báo động của QVK Đán) nhờ chiến dịch nhân đạo này mà thoát chết.

Sau mấy lời báo động của QVK Đán, nếu bộ ống chích không ra tay lấy sữa tồn kho nhường lại cho bộ Xã hội có đồ cứu tế, vẫn không thấy giới có của tỏ vẻ thương xót trẻ đói sữa mà ra tay tế độ.

Không những giới có của bất động, mà ngay hãng chế tạo sữa Foremost và mấy hãng nhập cảng sữa đặc đóng hộp... thâu lời bạc tỷ vẫn không đoái hoài tới những thân chủ nhỏ, vì tay trắng chạy giặc mà trở nên thiếu sữa.

Lẽ ra, những hãng sữa, vợ vét làm giàu vô tội vạ này cũng nên nhường cơm xẻ áo, tuy chỉ là một phần nhỏ đáng hạt cát trong đại dương tài sản mông mênh kia.

Việc yên lặng là vàng của các hãng sữa và nhà giàu thiệt đáng xấu hổ, so với các thương phế binh. Sống trong cảnh túng thiếu, các phế binh dễ thông cảm nỗi khổ, mở ra chiến dịch mỗi phế binh một hộp sữa. Chiến dịch mang lại kết quả khả quan, không rõ tổng số phế binh là bao nhiêu, nhưng riêng số hộp sữa quyên góp được cũng lên tới cả 100 ngàn hộp.

Bộ Ống chích cho vét kho sữa cứu trợ của chính phủ Gia tặng không tuy hay thiệt, nhưng trước số trẻ em khát sữa thì nhiều mà số sữa thì tồn kho chẳng còn bao nhiêu. Thiết tưởng các hãng Foremost, Neslé v.v... tài sản kếch sù cũng nên giúp cho trẻ em chiến nạn một số lượng sữa, gọi là miếng khi đói bằng một gói khi no...

NGÂN HÀNG SAIGON TÍN DỤNG

CRÉDIT SAIGONNAIS

Công Ty Nặc Danh vốn VNĐ. 405.000.000 góp đủ

Trụ sở Trung Ương : 29 - 30, Bến Bạch Đằng Saigon - Điện Thoại : 20.761 - 94.961 - 94.969

Để đáp ứng sự chiếu cố và ủng hộ của Quý vị Công Kỳ Thương Gia :

NGÂN HÀNG SAIGON TÍN DỤNG — CHI NHÁNH TỔNG ĐỐC PHƯƠNG

tại số 29, Tổng Đốc Phương Cholon sẽ khai trương vào ngày 05-06-1972

- **ĐẢM NHIỆM MỌI NGHIỆP VỤ NGÂN HÀNG**
— Ân cần, nhanh chóng — Bất thiệp, lễ độ
- **LÃI XUẤT KÝ THÁC CAO, HƯỚNG DẪN QUÝ KHÁCH**
— Ký thác sinh lợi — Tài trợ dễ dàng

Tổng Giám Đốc
HỨA XIÊU

T.M. Hội Đồng Quản Trị
Chủ Tịch
Bà ĐOÀN THỊ NHUNG

NÓI LÃO

mà chơi

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dân đưa lật phắt hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời.
VƯƠNG SĨ TRINH

TIN... CUỐI : Trên mặt sông Volga, trong lòng du thuyền Đại Đồng, gã phu thủy Mắt Xanh cùng tên thầy pháp Mắt Đỏ cúi đầu bàn bần, thảo thảo. Đôi lúc quá gay go cả hai đã nhõ vào mặt nhau từng bóng dờm xanh lè. Sau nhiều giờ đấu phép, tên Mắt Đỏ cung kính chúc rượu mời gã Mắt Xanh rời cả hai ôm nhau hôn và cùng rú lên từng hồi tự quý gọi hồn. Những kẻ va hóng chuyện cho đó là điềm gỡ. Đúng lúc ấy tại A Tỳ Ngọc bộn âm binh vẫn tiếp tục nướng đồng loại trên lửa của Thần Chết sửa soạn cho bữa đại tiệc kéo dài trên một phần tư thế kỷ.

CHÍ KHÍ CỦA KÈ TIỆN DÂN

Tự thừa nào, bần dân thiên hạ chỉ được nghe nói về chí khí của những kẻ chuyên ăn trên ngồi chốc chửi chí khí của kẻ dân già, hạ tiện nghe lầm chỉ tở rác tai. Phỏng có ích gì? Nhưng ngôn về chí khí của bọn cao sang quyền quý cũng chả dễ dàng, vì thường bị gán cho tội phù thịnh, nịnh bợ. Tỷ như bây giờ mùa bút khen đời mừng xừ « Nos Ancêtres Sont Des Gaulois » là bậc Đế Nhất Trung Thần thì nhất định có kẻ thầy lay chỉ tên điếm mặt mắng mình là đứa thấy người sang bắt quàng làm họ. Mặc dù làm họ với bọn đã đánh rơi gia phả xuống chuồng chó vinh dự được bao lăm? Vậy thì...

— « Khi nước Sở bị quân Ngô đánh, Chiêu Vương phải rời cung mà chạy. Có anh bán thịt dê ở kinh đô, tên Duyệt, cũng phò vua trên đường bôn tẩu. Sau nhờ Thân Bao Tự qua Tần mượn viện binh giúp Chiêu Vương đoạt lại đất, chiếm lại thành, trở lại ngôi xưa. Vương cho vời những người đã cùng mình năm gai nếm mật tới khao thưởng. Thấy thầy đều mừng rỡ, cúi đầu thọ lãnh, duy có tên Duyệt, tức anh chàng bán thịt dê, từ chối. Được hỏi, bèn thưa rằng :

— « Khi trước, Vua mất nước thì kẻ hạ dân mất nghề bán thịt. Nay vua khôi phục ngôi thì kẻ tiện dân này cũng khôi phục nghề xưa. Như vậy đối với triều đình là quá đủ, phỏng còn dám mong ăn thưởng gì ? »

Chiêu Vương cổ nài, Duyệt thưa tiếp :

— « Vua mất nước chẳng phải tội kẻ dân già, hạ tiện này nên đã chẳng chịu liêu mình. Nay Vua đã đoạt lại nước cũng chẳng phải công của kẻ bán thịt. Vì thế không dám lãnh thưởng. »

Biết ép chẳng được, Vương khen Duyệt là người thanh liêm, bèn hẹn sẽ tới thăm. Anh hàng thịt cũng xin khước từ hoàng ân đặc biệt ấy vì muốn tránh cho Vua tai tiếng thị phi là bỏ phép nước tới thăm kẻ dân già vô công. Chiêu Vương bèn sai quan Tư Mã là Tư Kỳ :

— « Người bán thịt dê tuy làm nghề hèn mọn song chí khí lớn, phẩm hạnh cao. Hãy ép đặng nhận chức Thương Khanh hầu làm khuôn thước cho người đời. »

Duyệt biết vậy quý tâu :

— « Ngôi Thượng Khanh cao sang quyền quý, bạc lăm tiền nhiều, song tôi khi nào dám tham lộc, ham ngôi để triều đình bị mang tiếng là dùng người không đúng nghĩa. »

..... A ha, chí khí của một anh chàng bán thịt dê hạ tiện đã làm mờ Nguru, Đâu. Nửa đêm về sáng, trong cái bức sọt của những tháng mạnh hạ, khi thấy Duyệt khắng khằng từ chối tước vị công hầu, khanh tướng để chỉ xin làm anh chàng bán thịt. Ta đã vô bụng cười sáng khoái. Lại nữa, còn biết « dạy » Vua phải « biết dùng người đúng nghĩa » đã khiến cho Ta suy ngẫm khi mà người ta đã làm lẫn giữa việc dùng công

sự viên với gia nô. Việc coi phú quý, vinh hoa của Duyệt tựa phù du cũng khiến Ta nhớ nhiều kẻ chỉ vì bá vinh hoa mà đã đem cả liêm sỉ làm cầu, lót đường nhảy vào vòng danh lợi. Ngày nay, khối kẻ chỉ vì một phiến mộng công hầu mà nở phần cha, giết chú, đoạn tình, triệt nghĩa. Tư cách ấy thật không bằng một anh bán thịt dê dù cho có ngồi trên tột đỉnh cao sang quyền quý.

CHƯA HẾT CHUYỆN CHÍ KHÍ CỦA KÈ TIỆN DÂN

Thừa sinh thời cố hoàng đế họ Ngô, trong chuyến vi hành thăm Khu Trù Mật họ đã đứng lại han hỏi một vài viên chức địa phương, có cả võ vai và bắt tay thân mật. Đúng với cung cách « Dân Vi Quý, Xã Tắc Thứ Chi, Quân Vi Khinh ». Một vị đứng tuổi họ, được cái hân hạnh nắm tay Vua, sau khi lễ tất đã hỏi thẳng cháu lên to :

— « Nay may có thấy gì không ? »

Vì còn đại nên ít khoái chuyện người lớn. Đúng lúc hoàng đế tâm sự với dân thì nó đã cùng chúng bạn đồng tuổi tới chỗ dàn kèn, dàn trống coi người nhạc trưởng múa giây nhịp gấn chùm bông loè loẹt, nên ngay thơ đáp :

— « Thưa nội không. »

Tiếp theo là những tiếng « bốp, bốp » khô khan Nhìn lại, thấy vị đứng tuổi đang bốp tai thẳng cháu. Bốp xong mới dẫn giọng mà rằng :

— « Khi này, Tổng Thống bắt tay tao, hiểu chưa ? »

nhỏ
lông
báo

TRẬN ĐÁNH KHÓ NHẤT ĐỜI

Mới đây, ông tướng Khu Ba đã tâm sự rằng An Lộc là trận đánh khó nhất đời làm tướng của ông, và rằng chiến trận còn cả ngàn lý do chưa thể nói ra trong lúc này. Mặc cho dư luận xầm xì diễn tiến của mặt trận Bình Long chậm, song cầm cự được đã hai tháng, chịu đựng những thiếu thốn, dẫn vật quá hạn để hóa giải ý đồ của địch nhằm dùng nơi này làm bàn đạp tiến đánh Sài Gòn và các tỉnh phụ cận, đồng thời đe dọa hồng chính Quân Khu 4. Đó là điều chẳng ai không công nhận.

Thông cảm với tướng Khu Ba, nên từ ngày Bắc quân mở cuộc tấn kích tới nay, khi chiến trận đang tàn dần. Con Ong chẳng những ghi nhận tướng Minh hữu lý mà còn thỉnh thoảng quạt lư bư kèn bộn chuyện vắc bựa rặng cần cần, trong số đặc biệt có cả bọn nhà báo ngoại quốc.

Trong số Time cách đây ít tuần, vì một bài ngắn đề cập tới diễn tiến của mặt trận An Lộc chậm mà mấy anh Mắt Xanh của cái số Mèo cạnh Khu 3 đã đôn đáo cho người đi mần những quả điều nghiên, đặc biệt có cả những câu hỏi dành cho người bản xứ rằng họ nghĩ sao khi trận đánh An Lộc cứ cù nhằng và kế hoạch điều quân giải tỏa lại lơ lửng cái con cá vàng ?

Bổ khí, mấy anh Mèo chuyên viên bàn giấy dềch hiểu cái con củ bin gì ráo trọi. Sai mấy ông điều nghiên lơ ngơ hỏi dân những câu sắc mũi mét bu kiêu đó thì bố ai dám trả lời? Ấy là chưa kể tới chuyện những tay phụ trách lục vấn để bị nhộp đi nằm ấp.

Muốn biết, chẳng cứ mặt trận An Lộc, mà là toàn bộ chiến trận Đông Dương, vì rằng chậm lụt, thì khỏi phải đi đâu xa, cứ tới tiệm. Con Ong gặp bọn thợ viết sẽ có ổi phúc trình. Lọ là phải sử dụng nhân viên lên lút điều nghiên vừa khó phần ảnh được sự thực lại vừa có vẻ...dán bùa vào ngheù mèo. Ôt dọt lăm.

BÂY GIỜ MỚI BIẾT PHÍ PHẠM ? CHUẾ LẪM !

Tuần trước, trong phần Tin Độc, Con Ong có loan tin một anh tướng Mèo chẳng hiểu có phải đã được lệnh ngầm hay không mà đã khước từ việc cấp phi vụ B. 52 trong kế hoạch phối hợp hỏa lực. Anh tướng Hai Sao này (không phải Ba Sao như đã loan) lấy cớ vì không thể ở kẻ những missions dưới hình thức mang bom đi thả rừng hoang như từng lăm.

Việc nại cớ phí phạm của Tướng từng tuyên bố hung hăng con cừu khiến bọn Con Ong nhớ lại một vụ cách đây chưa lâu. Chà là bữa đó, vì nhân nha công việc, Con Ong bèn bay lên Lai Khê viếng tướng Minh. Trong lúc chờ ông bay từ vùng hành quân về, đã ngẫu nhiên nghe lóm được vụ đấu khẩu nhẹ giữa Sĩ Quan báo chí Quân Đoàn với hai phóng viên Mắt Xanh (1 đực, 1 cái) của hãng AFP đang nâng nấc đòi phương tiện đáp xuống cánh quân bạn án ngữ trên trục tiến quân dọc quốc lộ 13. Sĩ Quan báo chí không đủ thâm quyền cấp phương tiện, thế là gã phóng viên ngoại quốc cự ự, phát ngôn đầy thực dân tính như sau :

— « Ông nên nhớ dân Mỹ bỏ tiền ra trong cuộc chiến này nên họ có quyền được biết những gì đang xảy ra tại đây. »

Viên Sĩ Quan báo chí vốn hiền. Chỉ cười nhẹ, nhún vai khinh bỉ bỏ đi. Mặc kệ hai phóng viên hỗn lảo lỏ mắt đứng nhìn, Ngựa mếp, một tên Con Ong châm nhẹ bằng tiếng Hồng Mao với thẳng ku AFP ngoạ mạn nọ :

— « Đúng. Anh bạn nói đúng. Người Mỹ bỏ tiền ở đây để xem chúng tao chiến đấu. Biết không. »

Tên Con Ong kia phán một câu bằng tiếng Giao Chỉ, đúng phong thái ba bữa :

— « Pẹ pố bọn chó đẻ. »

Những thứ như anh tướng Hai Sao và bọn phóng viên nói trên không thiếu, nhất là khi chiến cuộc đang tàn dần. Mang tiền đi đốt chưa hẳn là phí phạm đâu, bởi những người bạn vàng đang nhún danh tình đồng minh ghé lờ! Chỉ e đang dự và iễn sĩ bị ném xuống bùn. Lúc ấy mới chực.

AI ĐÓP 100 GHIM CỦA BÀ TỔNG TỔNG CHO CÁC EM TRUNG VƯƠNG ?

Nhân dịp buổi lễ trình diễn văn nghệ do các bé nữ sinh Trưng Vương trẻ tài, bà Tổng Thống VNCH bèn tỏ lòng ngưỡng mộ tài năng của các nữ nghệ sĩ không chuyên nghiệp mà chỉ thua kém gì tài tử nhà nghề. Liên đó, bà ngõ lời khen các em và thưởng luôn các em 100 xin.

Ban văn nghệ Trưng Vương, toàn là các em có gốc gác « con nhà... có hạng ». Vì thế mấy bé không phải là ham bạc nhưng... rồi cứ ngồi dài cổ ra mà chờ đợi mờ cả mắt vẫn cóc thấy quí vị bề trên đã động gì đến món tiền danh dự này.

Lần trước, Ban văn nghệ T.V. khi lên Ti Vi trình diễn đã bị Quan Năm Đô Trưởng « hừ... chùa » là sẽ dài thọ 5 vẹn tiền áo quần trang trí. Sau đó, đại diện của Quan Đô là Thái Tá Cê-Hát nào đó đã « thàn » đi của nữ sinh T.V, quá nửa số bạc này !

Ngày nay, nữ sinh Trưng Vương lại bị đau khổ một lần nữa. Vì rõ ràng là nghe Tổng Thống phu nhân tuyên bố trước mặt toàn ban văn nghệ là cho các em 100 bớ lớn tức 100 ghim.

Bây giờ, hỏi tới hỏi lui, thì... « đồng đô cho bóng, bóng đô cho đồng ». Hồi quá nửa thì... bị bề trên quát tháo át giọng, đành nhờ CON ONG hỏi dùm !

Dù đã... tiêu tan đi mô, thì cũng phải nói năng qua loa chứ, «vô...» trắng trơn kiểu này xét ra... hơi kỳ cục ?

HEPACHAUT

VIỆN BÀO CHẾ: HADZER

Nước cốt lá ARTICHAUT	YẾU GAN, NÓNG GAN
Nước cốt GAN BÒ TƯƠI	GÂY ỒM, MẮT NGỦ,
SINH-TỔ B12	MUN Ờ MẮT
SINH-TỔ B1	NGŨA MỄ ĐAY
SINH-TỔ B2	THIỆU MÁU
SINH-TỔ B6	(LAO-LỰC, TÁO BÓN)
SINH-TỔ PP	DUỠNG THAI
SINH-TỔ D2	MỎI MỆT

ĐÓN CHỜ 27/2000 NGÀY

4 CON ONG

Sáu khi Tổng Tổng phát động "chiến dịch phản công 18 ngày"

MỘT NHÓM CÁI BANG BÈN MỞ CHIẾN DỊCH

TIN... ĐỘC

Lẽ thắng bại trên vòng đua định mệnh

● Nixon và Mc Govern ai là kẻ thắng ai là người bại?
☆ Việt-Nam! Con bài tẩy của các chuẩn Tổng Thống Hoa Kỳ?

CON ONG.— 07-6.— Một thân hữu của Con Ong vừa điện về tòa soạn Tin Độc cho hay vòng đua chạy vào tòa Bạch Ốc năm nay tại Mỹ đang diễn ra với tất cả hào hứng và đầy tạp thanh. Phe nhóm thân cận ứng cử viên Mc Govern cho biết họ đã nắm được «tây» của địch thủ và việc lật lên chỉ còn là vấn đề thời gian. Mặc dù phe nhóm Mc Govern không tiết lộ song, vẫn theo lời thân hữu, thì con bài tẩy nói trên chỉ vốn vẹn là vấn đề VN không hơn không kém. Ngoài ra, số cử tri đông đảo ủng hộ Mc Govern còn cho biết thêm chiếc «gân gà» Việt Nam có thể khiến Nixon đi đong chức vụ nguyên thủ quốc gia Huê Kỳ. Nếu ông ta không giải quyết vấn đề cho xong theo một chiều hướng nào đó thì chắc chắn Mc Govern sẽ là kẻ thắng cuộc.

Trong khi đó, phe nhóm Nixon, tức phe nhóm cầm quyền, dường như vẫn còn say sưa với men thắng lợi của cái mà họ gọi là thất bại tình hữu nghị với Liên Bang Xô Viết xuyên qua chuyến công du Mút Cu mới đây của Nixon, nên vẫn bỏ ngoài tai những đề tài tuyên truyền hiện đang được phe nghịch khai thác.

Henry Kissinger và Conally, tay phải thủy và vua đi đêm của chính phủ Nixon lại tỏ ra bình tĩnh hơn lúc nào hết. Họ làm như nắm chắc phần thắng trong tay cũng như cầm lông lá bùa giải quyết vấn đề Đơng Dương.

Hiện nay còn quá sớm để tiên đoán kẻ thắng người bại trong vòng đua định mệnh vào dinh Nhà Trắng, song trong cuộc cờ chính trị những chuyện không ngờ vẫn thường xảy ra mà ít ai tiên liệu được.

Thân hữu của Con Ong hứa sẽ điện về bản báo những chuyện động trời chung quanh cuộc chạy đua. Bà con thân mến của Tin Độc cứ nhân nha đón đợi.

Hà Nội ném thêm vào Nam một Biệt Đoàn «độn thổ»

VÀ 5 TIÊU ĐOÀN «PHÚN» ♦ CON TRAI TƯỞNG VC NGUYỄN SƠN CHỈ HUY QUÂN ĐỘN THỔ, BÀ BUI SINH CẦM ĐẦU ĐOÀN NỮ BINH MINH KHAI.

Theo tin tức tình báo quốc tế, chắc hẳn phần trăm, vừa tiết lộ trên cấp độ tối mật chỉ phổ biến ở cấp thượng tầng đã cho biết: 500 địa hạ quân đội kích động, của cộng sản Bắc Việt, vừa từ trường huấn luyện của Trung cộng đặt sâu nội Trùng Khánh đã được gửi về Hà Nội rồi vội vã làm lễ xuất quân đưa về tăng cường cho các sư đoàn VC đang sa lầy trong cuộc viễn chinh ở Miền Nam.

Đặc điểm của đơn vị địa hạ quân này là chỉ gồm từ trung sĩ trở lên, Tất cả đều xuất thân là Thiếu sinh quân, khi bắt đầu có trí khôn là đã tuyên thệ trước Đảng kỳ Búa Liềm để trở thành chiến sĩ Bôn sô vich thứ đồ lôm.

Vấn theo tin trên, địa hạ quân là một đơn vị chuyên đột kích vô tung tầm, tức vô trung tâm tận lòng chỉ huy của ta, bằng kế hoạch công ở đêm, chỉ đánh đột phá khâu từ trong lòng đối phương đánh ra. Thay vì, đặc công, từ ngoài đánh vào. Điều quan trọng là, địa hạ quân gồm toàn bọn cuồng tín và bị nhuộm đỏ cả đầu óc lẫn thể xác, ngay từ khi còn nhỏ. Bọn này, trắng trẻo, phép phép vì ít khi giao tiếp với mặt trời.

Chỉ huy trưởng đội Địa-Hạ-Quân là Thượng Tá Nguyễn Trung Quân, con trai đầu lòng của cố Trung-Tướng VC Nguyễn Sơn cựu tư-lệnh Liên khu 4 Bắc Việt. Nguyễn-Trung-Quân có cha mà không có mẹ: Theo lý lịch thì Nguyễn Trung Quân là; cái bào thai của một kỹ nữ Trung Quốc đã gặp Nguyễn Sơn, khi ông đang phiêu bạt tại Hoàng Phố bên Tàu. Nguyễn Trung Quân nói rất giỏi tiếng Tàu và tiếng Ngã.

Với Địa Hạ Quân, Cha đỡ đầu là Hồ chí Minh, mẹ là Đảng.

ĐỘN THỔ PHỤC KÍCH

Vấn theo tin trên, tuần qua Cộng quân đã phát động vài trận đánh độn thổ kỳ tập, tức phục kích, đảo tung hồ sâu, như

nhắn tin

— Lãng tử LA GÀNG G.đính.— Xin mời lại tòa soạn C.O. để nhận lại đũa con tinh thần.

tấn công nữ ca sĩ, nữ minh tinh

□ LÚC NÀY CÒN ĐÁNH CHIM SẾ, MAI MỐT SẾ TỔNG TẤN CÔNG.

NHÀ HÁT TÂY CÔNG — Ngày 1-6 vừa qua, nhân dịp ra Huê, Tổng Tổng Giao Chi đã tuyên bố phát động một «chiến dịch phản công 18 ngày» để lấy chiến thắng ăn mừng ngày Quân lực 19-6 tới. Tin trên bay vì tới Nhà Hát Tây Công đã làm toàn thể cái bang xôn xao háo hức. Một nhóm với kéo nhau về phòng lạnh tiếp tục chiến dịch xi phé, nhưng lần này quyết thực hiện bằng được cao điểm «ta-pi». Một nhóm khác thì đưa nhau lên các lầu lầu ăn nhậu thả dạn để tiên liên hoan mừng chiến thắng.

Trong khi đó, một nhóm thứ ba tách riêng ra để mở một chiến dịch ly kỳ hấp dẫn hơn: chiến dịch «tấn công» các nữ minh tinh nữ ca sĩ thom như mít!

BỘ THAM MƯU CỦA CHIẾN DỊCH

Bộ tham Mưu của chiến dịch này gồm bốn mạng! — Một cái Bang gốc Chợ Lớn, tên cũng com là «Vua Bờ Lửa», vì đã bờ lơ nhiều vụ động trời, có lần bị bắt quả tang, nhưng nhờ có bùa «Già Nô» nên ba tòa Quan lớn cóc làm gì nổi! — Một Cái Bang «khoét mắt, cắt mũi, bom vi», vì đó chính là nghề của chàng. — Một Cái Bang «đẹp giai học giỏi con nhà giàu» chỉ phải mỗi cái tội bề thấy gái là mắt long lên sòng sọc.

— Sau hết là một nhà báo dèch phải là thợ viết, đúng hơn là Lái Bào. Ông Lái này đặc trách liên lạc do đường trước khi đại quân vác súng ngàn nòng tới.

CHIẾN THUẬT CHIM SẾ

Vì đối phương (giới minh tinh ca sĩ) quá đông đảo, nếu tấn công rầm rộ, phe địch sẽ liên kết phòng bị, nên chiến đoàn Cái Bang này đã khôn ngoan áp dụng chiến thuật chim sế, đánh tia từng nhóm minh tinh ca sĩ hầu để tăng thành toán mục tiêu.

Hơn nữa chiến đoàn Cái Bang lại được trang bị đầy đủ phương tiện: địa vị, tiền bạc, xé hợp, lại có báo chí nứa, nên phần thắng kể như nắm chắc trong tay.

Mục tiêu đầu tiên mà chiến đoàn Cái Bang nhắm là «băng» của minh tinh A. Nga. Băng này gồm vài minh tinh cộng thêm vài người đẹp khác, tất cả đều rất đẹp, chơi chơi khoái ăn nhậu, nên chiến đoàn móc nối không mấy khó khăn. Mục tiêu thứ nhì là «băng» của người đẹp băng nhạc Thủy Nga, trong đó cũng có một vài nữ minh tinh trẻ tuổi. Quân băng nhạc T.N vẫn đi ở ngay tầng dưới tiệm «khoét mắt, cắt mũi» của nhà Cái Bang Bắc Sĩ, và lại chính nàng Nga từng là thân chủ «chùa» của chàng, nên việc chằng kéo cao Chiến đoàn tới đụng độ với băng của nàng cũng dễ như ăn cơm sườn vậy!

Ngoài ra còn một mục tiêu thứ ba gồm một băng nữ ca sĩ tên tuổi, nhưng còn đang ở thời kỳ tham do địa hình địa vật.

NGƯỜI ĐẸP BĂNG NHẠC VÀ CÁI BANG BẮC SĨ

Trong toàn bộ chiến dịch nói trên, gay gân hơn hết phải nói là trận đụng độ giữa Cái Bang «khoét mắt, cắt mũi» và người đẹp băng nhạc, vì cả hai đều là cao thủ kè tám lạng, người nửa cân, nên chưa biết bên nào sẽ thắng, bên nào bại? Cứ theo như tin tức trên báo chí, thì nàng là vợ nhỏ của một nhà báo chuyên nghề bôi dơ. Một ông Cò ở bờ sông không biết chuyện đó, nhéo vào ăn có, liền bị đá văng về Bót Central. Bảy giờ đến phiên ông Cái Bang Bắcsĩ, ông này chuyên sửa mặt sửa mũi cho người ta, nhưng tới khi bị bôi dơ, không hiểu ông có tự sửa cho mình được hay không đây?

CHUNG NÀO MỞ CAO ĐIỂM?

Theo sự tiết lộ của giới thân cận Bộ tham Mưu Chiến Đoàn thì chiến dịch vừa qua mới chỉ ở giai đoạn một của kế hoạch tấn công. Nguyên nhân là các Cái Bang cũng còn bận rộn ít nhiều với Luật Ủy Quyền để kiếm chút cháo. Đợi tới mai một, luật này được an bài, lúc đó các Cái Bang rảnh tay rảnh chân tha hồ áp dụng chiến lược «nhân cư vi bất thiện», và sẽ mở «cao điểm» tổng tấn công ở trên khắp các mặt trận.

Bắt được tuy đó đó nên Con Ong đã chuẩn bị sẵn một tập phóng viên chiến trường để kịp thời loan báo những tin tức sốt dẻo với đầy đủ hình ảnh cho quý vị độc giả được theo dõi tình hình ăn hạt dẻ nát của nhóm Cái Bang trên.

GẢI HẰNG

ĐƯA HẾT LÍNH VU EM RA TRẬN

Một số nghị sĩ thuộc Ủy ban Quốc Phòng Thượng Bộ vừa lên tiếng yêu cầu các bộ nhà nước xét lại hoặc triển hạn lệnh đơn quân thuộc thành phần 17, 39, 43, để tránh nạn làm ngưng trệ sự sinh hoạt ở hậu phương. Vì lẽ hầu hết những người ở số tuổi đó — trừ lớp người 17 còn đang đi học — đều giữ những vai trò quan trọng trong các xí nghiệp, các nghiệp vụ vận tải, thương mại kinh tế.

Cũng theo các nghị sĩ ấy cho biết thì nếu nhà nước cứ lôi cổ hết những loại lính vu em, lính kiếng ra trận thì có dự sức để bù xung quân số, hà tăng phải gọi đến lớp tuổi 17 này còn trẻ người non dạ, đưa thì ngây thơ khờ dại bầy còn đi bắt dế, đưa thì nhát như thỏ, đi đêm bầy còn sợ ma, vậy thì đánh chắc cái gì. Còn lớp tuổi 39,43 thì hết gân, hành quân đội vài cây số là đổ mồ hôi hạt, vác khẩu Garant cóc nổi.

Nhà nước chưa có con số thống kê rõ rệt nên chưa biết số lính vu em, lính kiếng lên tới bao nhiêu. Nhưng cứ tính xoàng ra cũng phải lên tới cả trăm ngàn chứ không ít.

Hãy cứ tính sơ sơ như thế này mỗi ông tướng dù là tướng hồi hưu đi chăng nữa cũng có ít ra là một trung đội lính hầu, trong đó có một ông sĩ quan hầu cận vài ba ông sĩ quan và hạ sĩ quan chỉ huy lính.

Và lính của ông tướng hồi hưu thì mãn những công việc chỉ. Chắc không có cái công tác nào cao đẹp hơn là làm vú em, giặt giũ, đưa bà tướng và các công tử tiểu thư đi la mát, đi chợ, đi sớp pinh, nấu bếp, làm nhà, làm vườn v.v. và v.v. như sau này.

Tướng hồi hưu còn có nhiều lính hầu như rửa huông hồ là tướng hiện dịch. Hần là còn đông hơn nữa.

Thứ đến là cấp tá chỉ huy các đơn vị lớn như sư đoàn, trung đoàn tất nhiên cũng lại có cả lũ những ông lính kiếng để hầu hạ. Nhưng số lính kiếng nhiều nhất phải nói đến các bộ lính ở hậu trạm.

Mà hậu trạm thì nhiều vô kể. Các Quân đoàn 1,2,3,4 đều đặt ở hậu trạm ở Saigon. Rồi các sư đoàn, trung đoàn, thậm chí đến tiểu đoàn cũng đặt hậu trạm.

Lính hậu trạm thì nhàn nhả ghê lắm. Cả ngày chỉ ngồi chơi sơi nước, năm thì mười họa mới chạy một cái công văn, hoặc khi nào có ông tướng, ông tá nào từ nơi biên khu về thì tức tốc vác xe đi ra nghênh đón cho phải đạo.

Các hậu trạm phần lớn đều là nơi dung dưỡng một số lính những ông lính cậu được thiên hạ gửi gắm, thiên thứ ra đã có những ông đi lính đến tám chín mươi năm nay, tuy chỉ là lính chơn thôi mà vườn chưa bao giờ ngủ thấy mùi trận mạc.

Nếu nhà nước giảm bớt được những lính vu em, lính kiếng của một số các ông tướng tá, và lính cận ở hậu trạm thì dân có lo gì đến cái sự thiếu quân. Và như vậy những ông già 43 đỡ khổ biết bao, những ông trẻ 17 cũng tiếp tục được học hành thì cứ để mai sau còn góp những phần đặc lực vào công cuộc dựng nước khi thanh bình trở lại.

3 trong số 5 tay LÁI GIẤY toan đánh bài tầu mã

Mặc dù những bí ẩn lem nhem về dịch vụ GIẤY — một vấn đề huyết mạch sinh tử làm điên đầu làng báo xứ ta — Với bọn CON ONG vì trót biết quá nhiều, nên đã từ lâu vẫn đều đều bêm sét tình hình.

Hôm nay, chúng tôi bắt buộc phải long trọng báo động cho cả làng biết rằng: «trong số 5 tay lái giấy thuộc hàng Tờ sự hiện đang có 3 kẻ chuẩn bị đi một đường tầu mã, để... nhằm đón trời 120 triệu tiền trời thâu, mà trên nguyên tắc, số bạc này, bọn lái giấy phải dùng thuế phân xuất quân binh cho nhà nước.

Bọn Con Ong, cũng như nhiều đồng nghiệp vì ngay thẳng và quá cương trực, nên đã phải can rắng, để cho cái tai họa Giấy dọa đây khôn khở. Trong lúc đó thì có thiếu gì... tụi ma giảo nhờ luồn lọt đớp trộm đớp lên — bằng thủ đoạn toa tập với tụi tài phiệt lái giấy, nay chúng đã phẩy phẩy sấm nhà fàu, tu bin. Thật là chó dẻ!

◆ BÀI VINH THĂNG CHO MỘT LOÀI CHIM

Anh Trầm Tử Thiêng đến tuần Báo Con Ong, nhờ chúng tôi bảo trợ cho «Đêm tưởng niệm Trần Thế Vinh», sẽ được tổ chức trong một buổi chiều chủ nhật sắp tới đây. Nơi tổ chức sẽ là hội trường của Trường Thánh mẫu Regina Mundi, nằm trên đường Công Lý. Nơi đây, chứa được chừng năm trăm người, chỉ gồm những khán giả chọn lọc, vì anh rất hạn chế giấy mời.

Lúc đó thì Minh Võ không có mặt tại Tòa soạn. Thấy cũng chẳng có gì trở ngại, tôi nhận lời anh. Tôi chắc rằng Minh Võ cũng sẽ đồng ý với tôi. Tưởng niệm một người đã chết mà người đã chết ấy lại là một anh hùng, là một chuyện đáng làm và nên làm. Hơn nữa, số tiền thu được trong đêm tưởng niệm ấy, sẽ dùng để giúp nạn nhân chiến cuộc tỉnh Quảng Trị, vùng trời mà Vinh gây cánh. Nơi đó, vừa phải chịu đựng chiến tranh, lại vừa phải chịu đựng thiên tai. Con bão Mammie vừa thổi qua miền Trung, như là những sự vui dập, đánh lên những thân người vừa ngắc ngoải. Tình cảnh ấy, chỉ cần tưởng tượng, cũng đủ thấy đau thương.

Anh tặng tôi một bản nhạc, mang tên « Bài vinh thăng cho một loài chim ». Đêm tưởng niệm ấy, sẽ lấy bản nhạc này làm nòng cốt. Ban tam ca Đông Phương sẽ gửi đến khán giả những lời ca nước nở. Tôi cầm lấy bản nhạc, nói với anh lời cảm ơn.

Cái chết của những người phi công anh hùng, đã gợi hứng rất nhiều cho nghệ sĩ. Người phi công, thường rất gần với nghệ sĩ, vì cũng có nhiều chất lãng mạn và bay bướm. Mà những bài hát, tưởng niệm tới cái chết của phi công, thường là những bài hát hay. « Huyền sử ca một người mang tên Quốc » của Phạm Duy. « Cho một người nằm xuống » của Tr. Công Sơn. Rồi tới bây giờ « Bài vinh thăng cho một loài chim » của Trầm Tử Thiêng. Những người đã chết được nghệ sĩ tạc thành những pho tượng âm điệu, để rồi trở thành bất tử.

Xin cảm ơn, cảm ơn những người nghệ sĩ.

Anh Trầm Tử Thiêng là người miền Trung, nên anh đã nghĩ nhiều đến quê hương anh. Anh cho tôi biết là bản nhạc này, anh đã bán được một số tiền là bốn mươi tám ngàn đồng. Trừ đi hai chục ngàn tiền công ăn loát, còn lại hai mươi tám ngàn. Anh sẽ bù thêm hai ngàn đồng nữa của riêng anh, để đủ số tiền ba chục ngàn, đóng góp vào sự tương trợ nạn nhân chiến cuộc. Như vậy thì chúng tôi làm sao mà có thể từ chối công việc bảo trợ, được coi như sự mượn tên của tờ báo, để cho anh có thể tổ chức được xuống xê, không gặp phải sự làm khó dễ của chính quyền.

Anh đã kể cho tôi nghe về sự làm khó dễ của chính quyền khi mang « Bài

Vinh thăng cho một loài chim » đi kiếm duyệt. Ông Chủ sự Phòng Phối hợp Nghệ thuật là người mới, thay thế cho ông Văn đình Thái, một điều khác gia chuyên đèo đục, đặt vào nơi đó được coi như đứng chốt. Ông Chủ sự mới đã ngâm tẩm bản nhạc ấy tới hai tuần lễ, với một lời phán là « tư tưởng của bản nhạc chưa dứt khoát ». Ý của ông Chủ sự, muốn nói là lời của bản nhạc có nhiều chất văn chương quá, không giống như những khẩu hiệu được viết và đọc trên Đài Truyền Hình mỗi buổi tối. Phải như thế mới là dứt khoát tư tưởng. Sau bao lần giải bày, nhờ anh em báo chí lên tiếng, và chính anh cũng đã mất rất nhiều thì giờ ngồi nghe ông chủ sự giảng nghĩa về tư tưởng, trước sau nói tới cả một trăm tiếng dạ, anh mới được ông chủ sự bài tiết ra được một cái giấy phép. Sáng tác nóng hổi của anh, nhờ sự làm việc rất tận tâm của ông chủ sự phòng Phối Hợp Nghệ thuật, bỗng đứng trở thành một sáng tác muộn, được phát hành khi mà sự suy tôn đã nguội...

Tôi thì cho rằng, đó là sự cố ý của ông Chủ Sự. Cho phát hành sớm những sáng tác của những người nghệ sĩ chân chính, sáng tác với một cảm xúc chân thành, tất nhiên sẽ làm lu mờ những sáng tác của những « thi sĩ » và « nhạc sĩ » Nhà Nước, làm việc cứ y hệt một cái máy. Cái gì mà « hăm sáu tuổi đời cô đơn, chưa có người yêu để giận hờn?... Một thiên anh hùng ca đâu có thể đặt lời như một vở hát cải lương, để cho những cô đào, anh kép, vừa hát vừa biểu diễn một khuôn mặt táo bôn trên sân khấu? .. Cái buồn của khúc anh hùng ca, phải là một cái buồn thể lương, thấm thía, như tiếng kèn của người hiệp sĩ thổi vọng vào thung lũng mỗi buổi chiều. Cái cảm xúc chân thành, thì phải những người nghệ sĩ chân chính mới có được. Thi sĩ, nhạc sĩ của Nhà Nước thì cảm xúc để sáng tác đã được phép đi vắng từ lâu. Chỉ còn lại trong người một cái máy làm thơ, một cái máy sản xuất nhạc. Bấm cái nút đánh « cóc » một phát, là phọt ngay ra một bài thơ, một bản nhạc.

Với những cái máy đó mà đề sáng tác ra những khúc anh hùng ca, thì người anh hùng dù đã chết rồi, cũng phải lồm cồm bò dậy, lạy những người đó để không phải bị suy tôn như thế nữa.

Tôi ghét nhất là hai chữ « đứng sĩ » mà Nhà Nước đã ban cho Trần Thế Vinh. Hai cái chữ đó thì Cộng Sản, chúng nó đã dùng nát ra rồi. Chúng nó có đủ loại đứng sĩ, kể cả đứng sĩ gấp phan. Làm một phát nhai lại như thế, các đảng người máy phụ trách về cổ động tuyên truyền, không biết hồ thẹn hay sao? ... Tôi hỏi anh Trầm Tử Thiêng rằng, trong bài hát của anh có nhắc tới hai chữ « đứng sĩ » hay không, Anh lắc đầu một cách dứt dõ. Đặt lời cho một bản anh hùng ca, phải tránh những chữ đọc lên nghe có vẻ sắt máu, vì những chữ đó làm cho bản nhạc mất đi

tính chất trầm buồn, cần phải có. Tôi đi nghe cô Hồng Vân hát bản nhạc này trên Truyền Hình, ít nhất là đã hai lần, nên tôi hỏi câu đó là để đùa với anh một chút đấy thôi. Tôi nhận thấy « Bài vinh thăng cho một loài chim » của Trầm Tử Thiêng, thật khác với « Huyền sử ca một người mang tên Quốc ». Bản nhạc của Phạm Duy, có tính cách kể lể, gần giống như một truyện ca. Còn « Cho một người nằm xuống » của Trịnh Công Sơn thì lại là một khúc tình ca, hát lên như chỉ để riêng tặng một người. « Bài vinh thăng cho một loài chim » có tính cách đại chúng hơn, cất thành từng khúc ca ngắn, như những tiếng nước nở thì thầm. « Quê hương anh đó. Anh em anh đó. Trần Thế Vinh. Người hay ta là Ngự

Chữ Người mà anh dùng, thật nhiên và hàm súc. Như câu thơ của Đào Vũ Anh Hùng, « Kẻ thù của ta, không phải là Người. Giết Người đi, thì ta ở với ai? » Hay câu thơ của Trần Dần, « Ôi, xưa nay, Người vẫn thiếu thương Người ». Tôi yêu những lời ca đó. Hồng Vân hát bài này dễ dàng như hát một bài dân ca như Văn thường vẫn hát trên sân khấu Đêm Màu Hồng. Tôi cho rằng, số dĩ Hồng Vân hát bài này hay, vì chồng của Văn, người bạn văn Nguyễn Nghiệp Nhượng của tôi, lúc này cũng đang trấn thủ lưu đồn. Có chồng là lính chiến, nên Hồng Vân hát bài hát ca tụng lính chiến nhất định phải hay.

Với « đêm tưởng niệm », Trầm Tử Thiêng hy vọng sẽ kiếm được vài ba trăm ngàn để tặng đồng bào nạn nhân chiến cuộc vùng Quảng Trị. Cộng tác với anh còn có những người rất nhiệt tình. Như Nguyễn Hoàng Đoàn, Trần Nhất Hoan, Tô Kiều Ngân, Hoàng Hương Trang... Về phía nghệ sĩ thì có cả một ban Du ca với một lực lượng đông đảo. Nguyễn Hoàng Đoàn sẽ có mời các ông Nghệ sĩ, Dân Biểu tới dự, để có thể đánh thức lương tâm và lòng yêu đồng bào của những đảng dân cử. Nhất định là phải thành công.

Đối với số đồng bào nạn nhân chiến cuộc đồng đảo như thế thì vài ba trăm ngàn cũng chẳng thấm thía gì. Nhưng dù sao thì có thêm một chút tiền, cũng giúp thêm được tinh thần nhiều lắm. Nhất là nhắc nhở với đồng bào Quảng Trị là có một người mang tên Trần Thế Vinh, lúc sống đã chiến đấu cho sự tự do của mảnh đất ấy, lúc chết, cũng vẫn còn giúp ích được cho đồng bào của mảnh đất ấy. Đồng bào nạn nhân chiến cuộc của vùng Quảng Trị chắc sẽ hài lòng, và ở một nơi xa xôi nào đó, Trần thế Vinh chắc cũng hài lòng.

Trầm Tử Thiêng từ biệt tôi, ra về... Tôi chúc anh thành công trong đêm tưởng niệm. Thành công là cái chắc đối với một con người đầy thiện chí như anh. Anh đi ra cửa, để lại trên bàn làm việc của tôi, bản nhạc « Bài Vinh Thăng cho một loài chim ».

Đẹp hết mọi công việc, tôi dỡ bản nhạc ra và tôi hát... ĐỂ HỨC CÀN

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HÀNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐÒ TỔ QUỐC
- QUÝ VỊ HÀNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HÀNG MONG MỜI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN :

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn.
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với :

NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP

Số 7 kếp Bến Chương Dương, Sài Gòn
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Nửa đùa nửa thật

♦ CỬU SÙNG

CÁC QUAN TO CŨNG ĐI ÁC Ế

Cái vụ đồn quân này thế mà lại hóa ra hay ho và hấp dẫn lạ thường. Vì theo Tổng Nha Công Vụ vừa tiết lộ thì tất cả công chức thuộc hạng tuổi đồn quân từ 39 đến 43, dù là quan to đến mấy đi chăng nữa cũng đều phải lên đường nhập ngũ theo đúng lịch trình nhập ngũ của Bộ Quốc Phòng. Trong số các công chức cao cấp đi ác ế kỳ này có cả ông Bửu Viên phụ tá Tổng Trưởng Quốc Phòng.

Nếu quả đúng như vậy thì dân chúng, nhất là những người ở tuổi đồn quân mừng ghê lắm. Ít ra là cũng phải như rứa thì mới là lẽ công bằng. Người ta hy vọng rằng sẽ có nhiều ông to đầu nũa cũng góp mặt vào cái sự đồn quân này cho vui vẻ cả làng. Chẳng hạn như những ông Phụ tá Tổng Trưởng ở các Bộ khác, đại khái như ông Nguyễn đức Cường phụ tá cho ông Tổng Thân Lân, rồi phụ tá cho ông Tổng Hà Xuân Trưng, và cả đồng những ông Công cán Ủy viên ở các Bộ khác.

Trước đây có một số các đảng con ông cháu cha cứ trốn lính rồi chui vào các Bộ làm công cán ủy viên như cậu ấm Trần Quý Phong và nhiều cậu ấm khác, nay nhà nước nên lời ra hết đi, cho bàn dân thiên hạ khỏi phải kêu ca vào đầu được nữa.

CÓ BAO NHIÊU NGƯỜI VƯỜN CÒN TRỐN LÍNH

Con số này đông lắm nếu căn cứ vào 1 nguồn tin của một thông tin viên miền Trung vừa được các nhật báo đăng tải.

Hơn 100.000 người. Như vậy có nghĩa là có tới 4, 5 sư đoàn lận. Trong số hơn 100.000 người ấy đã có tới 25.000 Nghĩa quân ma, có danh sách mà không có phẩm lương, 18.000 thanh niên được miễn dịch vĩnh viễn từ thời đệ 1 Cộng hòa đến nay do sự biết ơn khứa Đức Thánh Trần. Họ vườn khỏe như trâu lãn, nhờ tiền bạc qua các Hội Đồng Y Khoa, các phòng quang tuyến, phòng nhân khoa, tai, mũi, họng v.v... do đó được mang chứng chỉ miễn dịch, ung dung đi khơi khơi mà cóc có ai làm gì họ được. Ngoài ra lại còn chừng 30.000 người khai sứt tuổi, ví dụ tuổi 19, 20 lại mang giấy khai sinh 15, 16. Có những học sinh đã học đến lớp 10, nhưng vì sợ quân dịch lại đổi tuổi, đổi trường để đi học lại lớp 6. Chính vì thế hồi còn làm Tư lệnh Quân khu 1, tướng Hoàng xuân Lâm đã đề nghị biện pháp thiết lập Hội đồng Y khoa để khám nghiệm các thanh niên khai sứt tuổi.

Đó là chưa kể hàng chục ngàn thanh niên tuổi từ 20 đến 30 trốn quân dịch trong các chùa Cô Sơn Môn, ngày ngày giả vờ tụng kinh gõ mõ một các phăng phăng la tụy lỵ.

Thông tin viên trên lại cũng còn phát giác ra rằng, có một số đông học sinh trung học, con nhà giàu, lâu nay sử dụng giấy tờ để khỏi làm căn cước, và khỏi khai lược giải cá nhân. Số học sinh sinh năm 1955 nhờ xảo thuật này đã dứt lót tiền cho lục sự tại các quận đường để làm chứng thư hoặc lấy luôn giấy khai sinh mới để khai lại là sinh năm 1957, 1958 cho chắc ăn. Thay giấy khai sinh, rồi đổi luôn cả học bạ, để dăng từ lớp 11 hay lớp 10, học tụt xuống lớp 7, lớp 8.

Vì có những kẻ trốn lính cho nên mới thiếu lính. Và vì thiếu lính cho nên mới đồn quân. Ấy là mới chỉ nói riêng có miền Trung mà số người trốn lính đã đông đảo như thế, còn Cao Nguyên, còn miền Nam nữa thì không biết con số đó sẽ tăng lên tới bao nhiêu.

Cả một cái kho tàng nhân lực như vậy, thiết tưởng nhà nước chả nên để họ sống phây phây trong khi những người khác cùng lứa tuổi với họ phải lãn lưng ngày đêm giết giặc.

Và nếu thộp cổ được tất cả những kẻ trốn lính ấy thì có lẽ nhà nước cũng khỏi cần phải gọi đến các lứa tuổi 39, 43 cho tốn tiền mà làm chi.

DI TÀN CHIẾN THUẬT

Tất cả các khóa sinh tại Trung tâm huấn luyện Đống Đa, các binh sĩ ở sư đoàn 3 cũng như Địa phương quân từ Quảng Trị đi tàn chiến thuật về Huế đang phờ người lãn vì vấn đề lãnh lương.

Xin đừng có vội tưởng bở rằng họ được lãnh ráp-bên, tiền nhiều quá xá nên đếm mò cả mắt, mỗi cả tay mà vườn không hết.

Số là nhà nước địa phương đã đặt tới 4 địa điểm lãnh lương dành riêng cho các anh em lính tráng ở Quảng Trị. Hai địa điểm ở Phú Bài, một ở Tòa Đại Biều cũ và một ở đường Nguyễn Huệ trong thị xã Huế.

Người lãnh lương thì nhiều, người phát lương lại quá ít nên dân đi tàn chiến thuật đã phải chầu chực mất ngày mất buổi, đôi khi còn phải đi tàn chiến thuật từ địa điểm này sang địa điểm khác mà vườn chẳng thấy tung tích của mình ở nơi mô.

Đã có những bố đi vòng vo tam quốc hết Phú Bài 1 tới Phú Bài 2, rồi vô Tòa Đại Biều cũng không có. Mãi sau cùng mới thấy tên của mình ở địa điểm đường Nguyễn Huệ.

Chung qui cũng chỉ vì tại cái sự di tàn chiến thuật mà ra. Và đầu têu ra cái sự di tàn chiến thuật chính là ông tướng Vũ Văn Giai.

ỦY BỊ KẾT

Ngay sau khi Hạ Bộ thông qua luật Ủy, thiên hạ đã đoán ngay rằng thế nào khi đưa tới Thượng Bộ cũng bị kết. Quả nhiên trúng phóc. Trong số 48 ông Thượng hiện diện thì có 27 ông Nông và 21 ông Ủy.

Thượng bộ khác mí Hạ bộ ở cái chỗ chia ra ba khối rõ rệt. Một khối nhất định Ủy cho bằng được, một khối thì chống một cách ra rít còn một khối thì theo chủ nghĩa huê cả làng, nghĩa là dung hòa, chống không ra chống mà ủng hộ cũng cóc ra ủng hộ. Khối huê cả làng đã đưa ra một tu chính án, rút gọn lại chỉ ủy về mặt an ninh và quốc phòng mà thôi.

Trên thực tế, nếu chỉ ủy riêng về hai lãnh vực an ninh và quốc phòng thì luật ủy cũng rộng lớn ghê lắm rồi. Chính vì thế khối chống mới làm dữ đề nông một cách chết thối.

Cầm đầu cho khối chống là ông Huyện Mậu, Xếp của liên danh Bông Sen. Phải công nhận rằng, khối chống mần ăn có khoá học, trình diễn có lớp lang y như một vở kịch với những diễn viên tài ba xuất sắc, trong đó có cụ chủ tịch Huyện giữ một vai trò then chốt.

Với tư cách chủ tọa phiên họp, cụ Huyện đã điều khiển một cách khéo léo thế nào mà khi vừa sắp sửa thảo luận đến bản tu chính án của khối huê cả làng thì vừa vụn hết giờ. Thiêng thứ ra Thượng bộ chỉ có việc ủy u nông chứ không có tu chính tu chiếc gì hết chọi.

Kề ra Bông Sen mí Bông Huệ mà bắt tay nhau để chơi lại nhà nước thì nhà nước cũng hơi mệt.

Cầm đầu cho khối ủy là ông Nguyễn Nghị. Những đứa thú mồm ở Saigon đã khóc âm lên rằng ông ta là con một bố Cai Tổng. Và một khi đã là dân Cai Tổng thì làm sao có thể đối địch lại được với ông Huyện mí lị ông trạng sư. Thua là cái căng.

Còn khối huê cả làng do ông đốc tờ Đặng văn Sung lãnh đạo. Ông đốc tờ của chúng ta từ trước tới nay vốn nổi tiếng là một người khôn ngoan, tròn trịa, Thờ Diệm, ông cũng chống nhà nước lu bù kèn, ấy vậy mà trong lúc các vị chính khách cũng chống như ông thì từ lia từ lịa, riêng ông vườn khơi khơi à. Bi giờ, đối mí luật ủy, ông xin mạn phép được đứng ở giữa.

Tuy nhiên hành động của ông đốc tờ lại không thể qua mắt được ông Huyện và ông Trạng sư. Thế là bản tu chính án bị ngấm tòm Ông đốc tờ bên tạc đặng nổi giận kêu âm lên rằng, có âm mưu lũng đoạn chính trị quốc gia, và hăm là sẽ từ chức.

Cậu ấm Lý Quý Chung đã từng dọa từ chức, và sau đó từ chức thiệt để ra mờ quán ăn ở đường Trương Công Định, không biết rằng ông đốc tờ sau đây có từ chức thật lực không? Nhưng mà người khôn như ông thì sức mảy mà từ chức. Có cái bùa bắt khả xâm phạm ở trong thời đại này báu lắm ợ. Hơn nữa nếu ông từ chức thì báo Chính Luận sẽ bị đóng cửa mấy hồi.

NHỮNG ÔNG NGHỊ NÀY CÒN KHÔN HƠN

Thưa đó là ông Nghị người miền Thượng có cái tên nghe kêu boong boong như chuông xe đạp. Tên ông chính là Bông-Buong-Krong Pang. Tưởng ông là dân miền núi thì chất phác, hiền lành, chân thật, không ngờ cũng lắt léo và khôn tởm. Thiên hạ ai này đều có một lập trường rõ rệt. Hoặc ủy hoặc nông, hoặc lừng khừng đứng giữa, đảng này ông Boong Boong dèch có tham gia vào một khối nào hết.

Trước khi Thượng bộ họp để thảo luận cái sự ủy u nông, ông ta đã đối với các nhà báo rằng, nếu ông bỏ phiếu ủng hộ thì ông không dám vác mặt về núi nữa, cứ trị của ông sẽ quang ông vô rừng cho cọt soi tái. Nhưng trước giờ biểu quyết thì ông lại ri tai một ông đồng viên:

— Đề coi, hễ bên nào ít phiếu thì tôi ủng hộ liền. Phe chống ít phiếu tôi ủng hộ phe chống, còn phe ủng hộ ít phiếu thì tôi ủng hộ phe ủng hộ.

Vì là một cuộc minh danh đầu phiếu nên người ta dễ biết lắm và biết ngay lập tức. Ông Boong Boong đã giữ đúng lời hứa, ông ủng hộ phe ủng hộ. Cái phiếu thứ 21 là phiếu của ông ta.

Cảm cúm - Sổ mũi - Nhức đầu
Nhức họng - Đau nhức
bắp thịt

HÃY UÔNG :

RHUMEX

(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

NHÂN HIỆU
CON VOI

Biếng ăn! Mất ngủ!
HÃY UÔNG :

SIROP REACTIN (BETA)

• ĂN NGON • MAU ĐÓI • LÊN CÂN NHANH CHÓNG
• DỄ NGỦ YÊN LÀNH • TRỊ MỌI PHONG NGŨA

Có bán tại các nhà Thuốc Tây

CORNELL UNIVERSITY
SEP 25 1972
LIBRARY

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

THẮNG VÀ THUA

Tuần rồi vấn đề « luật ủy quyền » đã được cả nước chú ý theo dõi. Trong hôm viện Cầu Mống đem ra mở xê đề biểu quyết, C.O đốc toàn lực lượng tới chứng kiến giúp đỡ, và đã ghi nhận được một vài sự kiện đáng giá sau :

— Cả phe « ủy » lẫn phe « nông » đều cử đại diện lên mi cò rô đề biểu dương lập trường cứng như sắt thép của mình rất là hung hãn.

— Khá đông cái bang viện Hạ Bộ cũng kéo nhau tới « tham quan » cuộc võt xê của viện Bồ Lão. Dĩ nhiên thuộc đủ 2 phe ủy và nông. Nhưng có điều đáng lạ, là sau khi có kết quả như trên, thì cả đám cái bang hiện diện đều cùng lộ vẻ hớn hở chứ không có nét mặt nào táo bón hết.

Hỏi ra mới vỡ lẽ đám cái bang thuộc phe ủy sờ dĩ cũng góp vui như thế vì chàng nào cũng nhen nhúm một niềm hi vọng là sẽ có dịp lập thêm thành tích mới hầu kiếm điểm với bề trên... trong nay mai, và có thể còn phát tài nữa !

— Cuộc biểu quyết vừa hạ màn, 27 bô lão thẳng trận khênh khạng vác ba toong lên lầu dự tiệc liên hoan tầy trần, trong khi 21 ông thua đau ôm ba toong lúi thủ ra về, có lẽ để năm đấm bóp.

ÔNG NGHỊ CAO TÍNH MÀN CÁCH MẠNG ?

Đề bênh vực cho dự luật ủy quyền, ông nghị Huỳnh văn Cao đã vô tình mắc phải tội phạm thượng vô cùng nặng, Ông Cao đã ví cộng sản như một con cạp hết sức dữ tợn, còn quốc hội ta là chồng mà bề trên là vợ. Vậy khi đứng trước tai nạn cạp vô, thì người chồng cần trao gắp cho vợ cây súng để phor cạp, kéo tánh mạng không được bảo đảm an toàn trên xa lộ !

C.O hết sức khâm phục tinh thần hăng say của ông Nghị Cao. Nó chứng tỏ lòng trung thành với bề trên của ông quả đã bám sâu vào tận củ ti khiếp lẫm. Tuy nhiên C.O cũng là những đứa « bảo hoàng hơn vua ». nên đã chần: khởi buồn phiền trước sự vi von tâm bậy của ông. Người xưa từng xếp hạng « Quân, sư, phụ ». Bề trên bao giờ cũng phải ở chỗ tối cao, thứ đến thầy học, rồi chót mới đến cha mẹ.

Nay ông Nghị Cao trong một phút hăng đi vì bề trên, lại dám vô ngược nhận mình là chồng, bề trên là vợ ; thì có khác nào ông tự làm cách mạng đảo lộn mọi trật tự tôn ti, để chúc lấy cái tội phạm thần sao ? Nặng bi không đúng sách vở kiểu đó, thời xưa bị tru di tam tộc như chơi. Rất may cho ông thời nay lại theo chế độ dân chủ, nên ông và ba họ vẫn còn nguyên si... Hứ vớ !

MÀN LỚN PHẢI VẬY

Cái bang Lê văn Diện vừa la làng rằng trong tuần lễ vừa qua chính mắt ông bắt gặp quả tang tại phi cảng TSN có bốn năm cậu choai choai thuộc lớp tuổi đôn quân, ăn bận diêm đúa, đã phom phom leo tàu bay đi tàu ra ngoại quốc một cách hết sức thơ thới hân hoan. Sự việc này khiến cái bang Diện nổi máu mặt thám, về nhà cứ loay hoay suy nghĩ trần si một câu thắc mắc : Con cái nhà ai vậy cả ?

Khi được nghe kể, bọn C.O đã ôm bụng mót cười về cái sự ngây thơ của cái bang Diện.

Giữa thời buổi « Tò quốc lâm nguy » này, con nhà tầm thường các ké sức mảy lột vô đi cửa ải phi trường, chứ đừng nói chí tới chuyện ung dung leo tầu bay về ra nước ngoài. Vậy đó chỉ có thể là các đảng công từ con quan, hoặc quý tử các nhà tỉ phú vọng tộc vậy thôi.

Và chẳng việc cho phép các công tử quý tử xuất ngoại lúc này chính ra là điều vô cùng hợp lý. Sách vở xưa đã viết : Có an cư thì mới lạc nghiệp ! Các quan lớn, các bậc tỉ phú vọng tộc thời nay có yên tâm về đường con cái được xuất ngoại tỉ nạn các bùm, thì mới vững dạ phục vụ nước non được chớ ! Bằng không có ai đại gì mà chạy chọt màn lớn cho thêm vất vả tâm thần !

KINH TẾ KÍCH THÍCH

Từ ngày được cầm nắm bộ Kinh tế, ông Tổng Thần Lăn quả đã trở thành một nhân vật nổi tiếng nhất cường quốc An Nam. Nhưng phải chờ cho đến tuần rồi người ta mới hiểu rõ đường lối kinh tế của ông Tổng Thần Lăn hay ho biết là đường nào. Có thể gọi tắt là đường lối kích thích không sai. Thấy thiên hạ kêu quá về sự cấm người lớn bú tí sữa bò, ông Tổng Thần Lăn bèn cười học lên mà rằng : « Đây không phải là cấm tuyệt đối. Chỉ cấm giả vô thối. Nhằm kích thích mức tiêu thụ về sau vậy mà ! »

Ồi, thế mới biết nắm quyền chẻ hoe kinh tế thật chả khác gì công việc chẻ hoe quân sự bao nhiêu. Cần phải có mưu sâu thâm hiểm, biến hóa khôn lường. Dân chúng Anamta bây giờ mới giật mình vỡ lẽ là đã chót nghĩ xấu về ông Tổng thần Lăn nhiều lắm. Sự thật ông Tổng Thần Lăn vốn là người giàu lòng từ bi bác ái không thua gì đức Phật, đức Chúa, đức Mồ ha Mét. Suốt mấy năm nay ông cho vật giá leo thang liên tiếp, khiến nhu yếu phẩm mắc mỏ và khan hiếm liên tiếp, chính là để kích thích lòng người thêm háo hức hơn, thêm khát hơn, dặng về sau khi có dịp hưởng thụ họ sẽ cảm thấy ngon lành sung sướng gấp tí lần đó vậy !

NGOẠI BỔNG CỦA TIỀN TUYẾN

Từ ngày nền thiết quân luật chào đời thì cái phong trào « phụ thu yểm trợ tiền tuyến » cũng liền phát triển dữ dội. Trong đó điều đáng nói nhất là cái sự phụ thu ở các tửu điểm trà đình. Nghĩa là « thực khách sau khi vào đớp bựa no say rồi nhà hàng bèn xách bông ra tính tiền và không quên bắt khách chi thêm 10 phần trăm số bạc phải trả theo đúng tỉ ríp. Như thế gọi là món phụ thu vậy ! Nhưng khốn nỗi đại đa số — nếu không muốn nói là hầu hết các chủ nhân nhà hàng ở cái nước Sài-gòn hoa lệ này, xưa nay vẫn có một khuynh hướng đáng yêu là thu được một bô thì chỉ thích khai vớ nhà nước một chọac, để hy vọng cơ quan thuế vụ của nhà nước sẽ động mỗi từ tâm mà giờ cao chém khế cho ! Hóa, nên bây giờ nhà nước bày ra cái món phụ thu ở đây thật chẳng khác nào giúp cạp thêm nhanh, giúp kết sắt của giới chủ nhà hàng khi không lại vô thêm được vô khối ngoại bổng tiền tuyến quá sức ngon lành.

Rút cuộc vẫn chỉ có bọn dân quèn là bị moi ruột đau đến tận củ ti một cách oan vô cùng vậy !

NGHỊ BÀ CHIỀU PHÙ SUY

Ê kíp nghị hôn chợ Bà Chiều vừa làm một quần kết nghĩa với tỉnh Quảng Trị. Anh nào cũng hơn hờ cho là mình đã chơi trội, đéch phải cạp dè sáng kiến của tụi Cộng Sản. Vì tụi Cộng Sản xưa nay chỉ quen kết nghĩa với toàn người ngoài. Chẳng hạn Hà Nội kết nghĩa với Mút cu, Hải phòng kết nghĩa với... Tất kinh, v.v... nhằm mục đích vừa tuyên truyền lại vừa bắt đũa. Đàng này ê kíp Nghị Hôn Chợ Bà Chiều ngon hơn, kết nghĩa ngay với người trong nhà — nhất là những người trong nhà đang phải lều bều đi tản — thì đủ hiểu cái tinh thần « quyết phù suy chẳng thêm phù thịnh » của ê kíp nghị hôn này quả đã cứng ngắc nhiều lắm vậy. Bọn C.O hết sức khâm phục và cực lực phản đối những kẻ nào dám bảo rằng cái sáng kiến mới toanh trên chỉ có thể bài tiết ra được ở những người thần kinh lệch lỵc. Diễn nôm ra là đờ mi tốc đờ mi phu !

CÔNG-TY TÀI PHIỆT CHÚ HÒA MUỐN GÌ VẬY ?

Tuần qua, dân Saigon rất xúc động vì tin loan bọn tài phiệt Chú Hỏa, cái lò của Ba Tàu giàu có nhất xứ này, và con cái, cháu chắt chít chít của giòng họ Hui Bon Hoa, hiện đang chia nhau, làm chủ-nhân-ông, nhiều mảnh đất... của chính ông cha chúng ta để lại. Nay, hóa ra là đất của Chú Hỏa !

Bọn khốn kiếp vừa trình diễn một màn đuổi nhà có tên thừa phát lại họ Hứa — Chắc cũng là gốc Chợ Lớn — và có cả đàn đấm chém đi theo hỗ trợ. Kết quả là một nạn nhân bị đập chết ở đường Ký Con, ngôi nhà bị đuổi, đã được một phen tan tành xiu quách.

ĐA DANH cầm tròng

Nghe nói, thì hài nạn nhân đến nay vẫn chưa khám liêm, để chờ coi phản ứng của nhà nước ra sao ? Mặt khác, mấy nhà nghị viên đồ thành cũng đã lên tiếng phản đối, nhưng hãy tích cực thêm nữa, để vạch mặt bọn tài phiệt chú Hỏa và công ty. Chứ không thể chỉ phản đối bằng mồm. Mong lắm thay !

MA VÚ DÀI VÀ ĐOÀN NỮ ĐỒ TÈ BẮC VIỆT

Có một tờ báo, đã loan tin, của chàng phóng viên giàu óc hài hước nào đó — rằng : « trận đánh vô chí khu Ba Tơ, thuộc Quảng Ngãi, anh em chiến sĩ trú phòng quả quyết, thấy rõ ràng qua ánh hỏa châu sáng rực, có một mụ giống cái đôi vú vừa lỏng thòng, vừa bèo nhèo, toàn thân chỉ đeo trần xi cái khổ đỏ. Mụ hò hét xung phong. Nhưng khi đại liên của ta bắn rát quá xá, thì Giặc cái Ma Vú Dài. Vẫn phải cầm đầu chạy, làm cán binh địch cũng « chém về » chuồn theo.

Vấn tin trên còn loan, ở Ba Tơ có tiểu đoàn đặc công giết người như làm thịt heo, đánh phá cầu cống rất thạo nghệ, mà toàn đơn vị đều là phái nữ.

Phần đất Ba Tơ, Quảng Ngãi hiện thuộc lãnh thổ trách nhiệm của Tướng xe tăng 1 sao Phan hòa Hiệp tự Hiệp Tây lai — một loại tướng trẻ rất chịu chơi, rất là lướt vì rất lẳng lơ. Hiệp Tây Lai đã từng làm cho em gái của cô đào thượng nổi tiếng Bắc Hà tên Bích Hợp mê chàng như điên điên.

Mong rằng, người anh em Hiệp Tây Lai hãy mau mau ra tay, làm sao chơi nổi bật khác hẳn cả nước, là... thay vì, họ thì đua phần công vô xe tăng vô đại pháo thì... Chiến Sĩ Sư đoàn II bộ binh hãy bắt sống cho kỷ được — Con Ma Vú dài, Xếp Chúa của đơn đặc công nữ đồ tề đang luân quần quanh Ba Tơ.

Thử tưởng tượng trước tòa đô chánh mà triển lãm món chiến lợi phẩm, nguyên vẹn, một tiểu đoàn giống cái của Bắc Việt — Chềng đét ơi ! hấp dẫn biết là bao ! Có lên ông bạn vàng Hiệp Tây Lai !

HỘI TÈ BÁO CHÍ DIỆT SÂU BỌ

Một nguồn tin thân cận Hội Tè Báo Chí vớt tiết lộ : Trong một phiên họp mới đây, Hội Tè đi quyết định đưa ra trước vành móng ngựa hai con sâu bọ đã chui vào đục khoét Hội Tè trước đây.

Hai con sâu này, một con được mệnh danh là « Trùm Lưu Manh », một con là « Trùm Ân Bần ». cả hai đều can tội nuốt bông giấy đề tậu nhà tậu cửa, sắm xê hộp, tang chường rành rành hết đường chối cãi.

Xét kỹ ra thì hai tên này chỉ là tay sai của vài lái giấy « bự » khác, và chúng đã giúp cho các lái giấy kiếm hàng trăm triệu trong dịp hỗn quân hồi quan vừa qua. Nhưng dù chưa dám động đến lông chân lái giấy, việc diệt hai con sâu bọ của Hội Tè Báo chí cũng rất đáng khuyến khích, vì chỉ có thế Hội Tè mới khỏi mang tiếng là há miệng mắc quai !

Nếu tiếp tục làm được nhiều vụ như trên, chẳng mấy lúc Hội Tè sẽ biến thành Hội Đổng Báo Chí thực sự.

Quản nhiệm : ĐOÀN VĂN GIÁO

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 960 đồng